

— Злодѣйнико! баша си ли искашь да оберешъ.

— Ей, и имали на този чѣсъ кой да мя обади? дѣртляко избезу-
мѣлъ, да не си мръдналъ че...! и туй като казваще въврия до-
лу стареца, граби ж вретището отъ слабжихъ му рѣкъ, търти да бѣга,
и нададе вѣкъ колкото можаше.

— О, Божи! подума Главкъ; и вѣрѣдъ тѣзи общѫ тѣмнотѣ стѣ
ослѣпѣли, тѣзи мръсни злодѣянія докарватъ погыбаніето и на развра-
тната и на невинната! Хайде Йона моя да вървимъ пакъ.

ГЛАВА 8.

Арбакъ ся срѣща съ Главка и съ Йона

Главкъ и Йона постѫпваха къмъ сумнителната си пѣть, като че-
ловѣци, които пипнатъ въ тѣмнината и търсятъ вратата на подземна
кѣкоя тѣмница. Прѣзъ тѣзи минути когато вулканическите свѣткави-
ци освѣтявахъ улицитѣ, страшното това сіяніе служаше наистинѣ за
да имъ посоши на кѣдѣ да вървятъ, но това що са прѣставаше на
очите имъ не можаше нико да ги зарадва, нико да ги насырди, дѣ-
то пепельтъ отъ сажды не бѣше жидъкъ нико закашенъ отъ врѣмы
порои дѣждъ, които Везувий отъ врѣме на врѣме изливаше изъ вѣ-
трѣноститѣ си, тамъ земята са виждаше помазана отъ иѣкакво си
вещество отвратително бѣлизнаво и което приличаше на проказа. По
други мѣста пакъ пепельтъ и уломкытѣ отъ канаритѣ съставяха грѣ-
мады, измѣжду които тукъ тамъ са подаваха оклосанитѣ удове на
иѣкои злочестни бѣжанци, а стенаніята на умирающытѣ ся прѣсичаха
отъ зеленцаніята на женитѣ, които дочуваны отъ далечъ или отъ бли-
зу докарваха въ онѣзи обезсърдчательни тѣмнини, иѣкакво си чув-
ство на отчаяніе и на разореніе, косто все повече и по-вече прибли-
жаваше. А между тѣзи страшни ихтенія отличаваха са най-чисты и-
хтеніята на гибелната онази планина и свистеніята на стремителните
и вѣтрове, и дивото и страшно паданіе на пороите й, а понѣкога
иѣкое си огненно избухваніе по-круто и грѣмомолнино, по-силно отъ
всичкытѣ прѣвидущи. И самытѣ вѣтрове, които свистяха по улицитѣ
носехъ съ себе си струи отъ вещество распалено и пары толкозъ о-
тровни и задушливи, щото като умрѓгвавахъ за една минута дыха-
ніето и чувството докарваха испоѣдъ едно твърдѣ бѣрзо кръгообра-
щеніе на вѣспрѣната кръвь, еще и болѣзни и присмъртни настър-
хванія на сѣки уදъ и на сѣка нерва.